

Τα αθλητικά ρεπορτάζ του Ι. Κονδυλάκη

Λιγότερο γνωστό είναι ότι ο Γιάννης Κονδυλάκης υπήρξε διακεκριμένος δημοσιογράφος. Διετέλεσε μάλιστα πρόεδρος της ΕΣΗΕΑ για την ίδρυση της οποίας εργάστηκε συστηματικά.

Στον τομέα της δημοσιογραφίας καλλιέργησε το χρονογράφημα φέρνοντάς το σε υψηλά επίπεδα ενώ δεν παρέλειψε και τα άλλα είδη της δημοσιογραφίας. Ακόμα και ως αθλητικογράφος έδωσε δείγματα του ταλέντου του.

Ο Γιάννης Κονδυλάκης ήταν απεσταλμένος, ως ειδικός συντάκτης εφημερίδων "Εφημερίς" και "Εστία" στους Πανελλήνιους Αθλητικούς Αγώνες "Τα Τήνια" που πραγματοποιήθηκαν στην Τήνο στις 14-19 Αυγούστου 1895 ένα χρόνο πριν την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων.

Οι εντυπώσεις του μέσα από τις ανταποκρίσεις με την μορφή επιστολών και ημερολογίου πρόκειται να κυκλοφορήσουν για πρώτη φορά σε βιβλίο με τον τίτλο "Ο Ιωάννης Κονδυλάκης στην Τήνο" από τις εκδόσεις "Φιλιππότη" με επιμέλεια και εισαγωγή του επικουρου καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών Βασίλη Τωμαδάκη. Στο βιβλίο περιλαμβάνονται επίσης οι δημοσιογραφικές εντυπώσεις του από τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου στην Τήνο το 1893.

Ο Ιωάννης Κονδυλάκης χρησιμοποιεί καθαρεύουσα που συνδυάζει την λεπτή ειρωνεία με το κωμικό στοιχείο.

Την πρώτη μέρα των αγώνων το Τηνιακό Στάδιο έχει πλημμυρίσει με 3000 θεατές. Οπως σημειώνει ο ίδιος: "Αλλά τι αέρας, τι κακό! Η θάλασσα είναι εξηγηριωμένη. Μελέμι σφοδρόν. Αι εσθήτες των γυναικών φουσκώνουν ως αερόστατα και οι πέτασοι χορεύουν επί των κεφαλών... Ολοι κρατούν τους πέλους των και ο παραπορευόμενος φίλος μου λέγει: Εδώ μου φαίνεται ο μεγαλύτερος αγών θα είναι πάλη κατά του ανέμου. Μετά την ομιλία των επισήμων εγένετο θόρυβος και αναταραχή εις τα θέσεις των θεατών. Ο εργολάβος του Σταδίου επώλησε διπλά εισιτήρια και ούτε πολλοί διεξεδίκουν μίαν και την αυτήν θέσιν... Η ειδική επί των αγώνων επιτροπή, κατασχούσα πολλά τοιαύτα εισιτήρια σκοπόν έχει να καταγγείλη επί απάτη τον εργολάβο ονόματι Χαραλάμπη Αλιβέρτη, όστις μάλιστα προτίθεται να ζητήσει προσεχώς τας ψήφους των συμπολιτών του κατά τας προσεχείς εκλογάς δια την θέσιν του δημάρχου".

Ας διαβάσουμε πως περιγράφει έναν αγώνα πάλης:

"Εις την πάλη νικητής ανεδείχθη ο κ. Γ. Τσίτας, καταβαλών δύο ανταγωνιστάς εξων τον ένα έρριψεν άνωθεν των ώμων του. Επίσης νικητής, ανεδείχθη ο πρεσβύτερος αδελφός Τσίτας καταβαλών ένα εν μέσω χειροκροτημάτων και επιφανήσεων.

Γειά σου ψωμά, γειά σου! Διότιως μας είπον οι ούτως επεφημούντες Αθηναίοι, ο κ.

Ο Γιάννης Κονδυλάκης είναι πασίγνωστος ως συγγραφέας. Ασχολήθηκε κατεξοχήν με την ηθογραφική λογοτεχνία χαρίζοντάς μας έργα όπως "Ο Πατούχας", "Η πρώτη αγάπη", "Όταν ήμουν δάσκαλος".

Τσίτας είναι αρτοποιός...

Μετά τούτο, προτάσει της επιτροπής, οι δύο νικηταί αδελφοί επιχείρησαν να παλαίσωσιν, ίνα αναδειχθεί ο άριστος. Και ήρχισε πάλη κρατερά και αμφιρρεπής αλλ' εις το μέσον μεταγνώσαντες οι δύο αγωνισταί, έπαυσαν, του νεωτέρου αναφωνήσαντος: - Δεν πάει να παλαίσωμε μεις αδελφια!"

Όμως την προσοχή του Κονδυλάκη δεν συγκεντρώνουν μόνο οι αγώνες. Στο περιθώριό τους παρατηρεί και καταγράφει τη ζωή στην Χώρα της Τήνου. Γράφει για τις δεσποινίδες που τραβούν την προσοχή του, διαρκή κίνηση των ανθρώπων αλλά και τους προσκυνητές, ιδίως ανάπηρους που έχουν βρεθεί στην Τήνο για τον Δεκαπενταύγουστο, για τα θαύματα που έγιναν στο ναό της Παναγίας.

Για το αν γίνονται θαύματα ή όχι θα πει με καλοπροαίρετο τρόπο:

"Αφού εις αυτόν τον κόσμον, ως είπε σοφός τις, δεν γνωρίζει κανείς τι να πιστεύει και τι να μη πιστεύει και αφού είναι αναμφισβήτητον ότι πολλάκις η πίστις θεραπεύει νοσήματα, ιδίως νευρικά, καθ' ων ουδέν δύναται η επιστήμη, διατί να καταρρίψωμεν αυτήν

την υστάτην παραμυθίαν και την ελπίδα των ανθρώπων; Είναι τάχα τόσον τέλεια και τόσον επαρκή τα μέσα της επιστήμης, ώστε να θεωρώμεν περιττήν εις την ανθρωπίνην κακοδαιμονίαν πάσαν άλλην επικουρίαν; Δυστυχώς πολύ απέχει ακόμη ο καιρός, καθ' ον η επιστήμη θα δύναται να επαρκή εις πάσας τας σωματικές και ψυχικές των ανθρώπων ανάγκας...

Επομένως, η πίστις είναι και θα είναι επί μακρόν ακόμη απαραίτητον στήριγμα της ανθρωπότητας, είναι δε έγκλημα να μαραινώμεν την πίστιν εκείνων, οίτινες δεν έχουσι που αλλού να στηριχθώσιν εν τη απελπισία των και οίτινες αυτήν μόνην έχουσιν ως οδηγόν εν τω βίω".

Εγκωμιάζει δε με τον δικό του χαρακτηριστικό τρόπο την ιδιωτική πρωτοβουλία για την εκτέλεση έργων:

"Εις παν καλόν έργον εν Ελλάδι εισί ξένοι οι κυβερνώντες. Η κυβέρνησις έχει τα ρουσφέτια της, έχει τας παύσεις της. Που της μένει καιρός να σκεφθεί δι' άλλα; Οσάκις μάλιστα αναμυχθεί εις κανέν έργον κοινή ωφελείας, είναι βέβαιοι εν εκ των προτέρων ότι το έργον αυτό θα ναυαγήσει ή θα εκτελεσθεί πλημμελώς".